

בס"ד

שלחן היראה

והוא שלחן ערוך בכל טוב
להלך בעצת רבינו ז"ל

פרשת שמות - שובבי"ם

ה'תשע"ב

לתגובות להארות והערות
ולקבלת העלון באימייל שלכם
shulchanhayirah@gmail.com

תמצית הדברים

בני ישראל באו במצרים ולא שנפלו שם במקרה אבל אנחנו כבר בעבודת עמוקה ונסתר מאתנו מאד אור ההשגחה וכל תקותנו היא לסמוך על צדיק האמת שיגלה את אורו ויאיר בנו נעימות התורה שיש בה חרות לכל נשמות ישראל. צריך לידע ולהעמיק מה הוא נפש ישראל ומה שרשה כי ישראל שרשם במחשבה תחילה באהבה שבדעת הבורא שבתחילת כל ההתחלות. לזכות לחזור לשרשנו שבאהבה הקדושה באמת, צריך שיקרא עלינו שם הצדיק כמו "שבטי יה עדות לישראל". אז ישפיע עלינו השתוקקות ואהבת אמת לבורא וכיסופים. ואם נזכה לזה ולהוציאם בפינו יצטיירו אותיות התורה לטובה ולאהבה בנעימים ויפלו אויבינו ונצא מגלותנו ונחזור לשרש קדושתנו.

וזה עבודת הימים האלה הנקראים שובבי"ם. כי חוזר ונעור אור גאולת גלותנו להתקשר מחדש בנשמת משה ולחיות אור הגואל בליבנו כפי ששייך באמת במקומנו ובדרגתנו לכסוף אל התקוה האמיתית ואל אהבת נעימות קרבת הבורא כפי שמצייר אותה צדיק האמת הן בתורתו והן בליבנו ע"י ההתכללות בשמו.

אור ושם הצדיק שיקרא עליך ושתהיה נכלל בו אפשר לזכות רק ע"י תלמידו המובהק האמיתי. כמו שיהושוע הכניס את ישראל לארץ ולא משה. הכנס עצמך אחי בספרו הקדוש של ר' נתן "עלים לתרופה" ויקרא עליך שם הצדיק. אם תציית בפשיטות תכלל בו. ותהיה לך רפואה לנפשך משרשך האמיתי לנצח. ראה הובטחת. קיים ושמח בה'.

הרחבת הביאור

וכו' ואמונה בדרגה אחרת לגמרי וענין צדיק האמת והביטול אליו למי שיש לו כביכול עשירות דקדושה משל עצמו. וכל עבודתם היא תיקון התחדשות השפע העליון של עולם הבא שיהיה נשפע בכלים נראים לעין למלאת כבודו את כל הארץ. ולפעמים יש שם מחלוקת בין הקדושים איך להשפיע ואיך לגלות ואיך לקרב והם ענינים גבוהים ונעלים מאד.

והכלל בכל זה שיש צדיק אחד ומיוחד בכל דור, (היינו בכל תקופה שנקבעת מלמעלה כמה גילוי יהיה לצדיק בעולם וכמה תהיה תקופת דיורו והשפעתו אחרי ההסתלקות שהרי מצינו שהיו צדיקי אמת שחיו הרבה שנים והיו שחיו קצת והיו שהשפיעו אחרי הסתלקותם זמן ארוך ורק אחרי תקופה ארוכה הגיעה מחדש אמיתי

"ואלה שמות בני ישראל הבאים מצרימה". יש אדם שבא לקראת משהו ויש שהולך אליו ויש שנמצא בו ויש נשלט תחתיו. התורה מספרת לנו משמות של קדושים שהיו דבקים בה' כל כך שהיה להם הכח לבא מצרימה. באו במוחין, בכח הקדושה, ידעו לקראת מה הם באים ולא זזו מקדושתם. וזה למרות מה שמספרת לפני כן התורה את כל הבלבול שהיה להם והטעות בענין יוסף וכו' וגם אח"כ איך היה להם קשה להאמין באמת שנתכפר להם ושהכל באמת היה לטובה. כל זה ענין העבודה במדות שלהם, בבחי' מה שנקרא "ברית עלאה", היינו ענינים של צדיקים מופלגים שאין להם בלבול עם מצרים ותאוות העולם הזה רק עבודתם ותיקונם בענין מדות נעלות מאד ענוה

ולא שנשלטו שם אלא באו. בכוונה מיוחדת. ושנית שנשאר מהדרגה הזאת רק "שמות". שם הוא בחי' כבוד. היינו האור של הרשימו שנחקק בעולם ע"י מעשיהם הקדושים והכנעתם את הרע בכל צעד ושעל. והכבוד מחדש את אורו על ידי שמכבדים אותו. וכבודם של השבטים הוא שנכבד את עצמנו שאנחנו נמנים עליהם וצאצאיהם ושם נקרא עלינו ונחפש דרכנו איך לנהוג כראוי ובמדה השייכת למקומנו כראוי לכבוד הזה.

והנה יוסף הצדיק שיש בכוחו לחדש כל נשמות ישראל תמיד ובכל חושך ואופל שלא יהיה, נסתלק. וגם האחים הצדיקים הקדושים שכבר זכו להשלים עמו ולחיות ולנשום אורו הקדוש בנעימות והכנעה נסתלקו ונשאר רק זכרון שמותם והוא נמוג ונעלם בכל יום ובעקבות זה כמובן עולה וצומח כח השבעים אומות ומדותיהם הרעות ועולה הגלות שלהם ועוד ועוד רוצים לקעקע ולרצוח כפשוטו כל איזה סיכוי של זכרון דקדושה. ואנחנו צרכים לדעת שאנחנו לא נקראים "באים" אלא נשלטים ועבדים. וכל זה מכוון מיוחד גדול מה' יתברך לסיבת התיקונים העילאיים שהיו ידועים ליוסף ואחיו וכבר הכינו לעם ישראל קרקע פוריה עד שאפילו אנחנו כאן בדורות האלו יכולים לשמוע את ההד הנורא של שמות בני ישראל הבאים מצריימה ומרחוק מאד להתעורר אל מהותנו האמיתית היא היותנו בני ישראל. ודוקא הכרת

והכריע מחדש את דרכי האמונה ומצינו לפעמים שאחרי זמן קצר של כמה עשרות שנים (הגיע), וזה הצדיק הוא מופלג ביותר ויש עמו רוח אחרת של חידוש האמונה ועליו צרכים לסמוך את עצמם כל גדולי הצדיקים שבדור. וזה ענין מסובך וקשה עד שהתורה הקדושה מצאה לנכון להקדיש לזה הרבה מקום בכל סיפור יוסף ואחיו.

וכן עתה שהולך לבוא על העולם גילוי חדש של ראש כל הנביאים שהולך לפתוח את הדעת באופן כזה מופלג ופלאי של מתן תורה בריש כל חוצות, התורה מרחיבה לנו מאד את סיפור ההתגלות וכל התנאים שהיו, המניעות ההתנגדויות ההכנעה הפנימית של ישראל הכשרים, התופעות שהיו שינוי הטבע וכו' והכל כדי לזעוק באזנינו אנחנו כאן בדורות האחרונים בעקבתא דמשיחה שנשים לב איך נראית גאולה ושלא נתבלבל משינוי התפיסה ושינוי ההתרחשות שעוד צפויות לנו ונדע להזהר ממה שצריך להזהר והעיקר שנדע איך להתנהג בחשך שלפני הסערה שקודמת תמיד לדממה הדקה של גילוי הא-לוקות החדש.

וחשוב מאד לתורה להודיע לנו את שמותיהם ואת ענין השמות בכלל. כי הרי אנחנו כבר יודעים מי ירד מצרימה ואת שמות השבטים כבר הודיעו לנו, אפילו את כל השבעים נפש שירדו, אז מה הגילוי שיש בסיפור שמות בני ישראל ה"באים" מצרימה?. אלא דבר ראשון לדעת שהם באו. לא שנפלו לשם

הזדמנות לתקן קדושת הברית מהתחלת הפגם שנוגע באדם הראשון עד להימשכות נשמות ישראל במצרים ועד בכלל לכל אדם מישראל שבכל דור כי כולם ניכללים בתיקון הזה שהוא שרש כל התיקונים ויכולים וצריכים בזמן הזה לעסוק בתיקון ברית קודש.

ובאמת כל דברי האר"י הקדוש אמת ויציב וכל תורתו הקדושה והמופלאה היא תורתו של משיח ותתקיים לעד. רק שרבינו הקדוש הנחל נובע הודיע לנו ולכל נשמות ישראל על ידינו, וצרכים אנו לפרסם זאת בכל הארץ, שעכשיו שלח ה' יתברך צדיק מופלג ונורא, הוא רבינו הקדוש ר' נחמן בן פייגע, שקיבל על עצמו לתקן ולהוביל את עם ישראל בחלק הדרך הקשה ביותר, הוא עקב קומת התיקון. שם הנחש מקיש ביותר. וצריך רפואות מופלאות ביותר שלא היו מעולם. ולכן התקופה היא באמת כדברי האר"י ז"ל זי"ע אך הרפואה והתיקון היא עכשיו אחרת מדורו וזמנו של האר"י ועכשיו צריך לציית לצדיק הדור של חלק הדרך ששייכת לנו.

ובאמת צריך להתבונן בענין זה בתורת האר"י שמבאר לנו את הסוגיא המסובכת והפלאית של היות בן ישראל. כי האר"י בקדושת גילוי המתוקים גילה בשער בפסוקים והליקוטים וכן בכוננות פסח, שלא בכדי פתחה תורתנו הקדושה בענין אדם הראשון וגירשו מגן עדן. כי אנחנו בני ישראל שקיבלנו את התורה בהר סיני, באמת מושרשים שם באדם

מקומנו, דהיינו עבדים למלך אכזר, היא מוכרחת כדי למצוא את האור המתקן והמוביל אל קצה המנהרה החשוכה ומלאת הארס הרע והחולה. ויש לנו תקוה. כי הכל לטובה. וכשנשאר רק שמות ונכללים בהם יכולים לעורר את השם הנכבד עד ששומע צעקה יעורר רחמיו עלינו הקרואים בשמו וישלח לנו גואל הוא משה ויבוא שילה ויגאלנו ב"ב אמן.

והנה תיקן האר"י הקדוש זי"ע שהימים האלה שקוראים בהם בשבתות בקריאת התורה מפרשת שמות ועד פרשת משפטים, היינו מהמשכת נשמות עם ישראל הנכללים בשמות השבטים הקדושים שנכללו ביוסף ובאבות, והתגלות משה ומתן התורה וכל הגילגולים שצריך לעבור כל אחד ואחד לתקן את נשמתו כפי חלקו בתשובה ובתיקוני בלבול וקלקול העולמות העליונים כפי שכבר חזו לטובה ולברכה הצדיקי אמת, ומסיימים בפרשת משפטים שכידוע מובא בענינה בזוהר הקדוש כל ענין וביאור גילגולי הנשמות עבד ואמה עבריה והמוכר בתו לאמה וכו' וכו', והם נקראים ימי השובבי"ם על שם השובבות והתהיה בדרכים נלוזות, והתשובה אל מקור מחצב נשמותינו ואל כוונת רצון הבורא יתברך שמו, ברוב הודאה ושבח. והם ראשי תיבות הפרשיות משמות עד למשפטים ותיקן האר"י שבגלל קריאת התורה בענין גלות מצרים ערות הארץ והגאולה ממנה ומתן התורה וגילוי דרכי האמת והתיקון, מתעוררת בעולם

יעקב אבינו ע"ה ועתה שבני יעקב הכינו את הכלים במצריים משך לשם ה' יתברך את אלו הנשמות היקרות וישרצו ויפרו במאד מאד ותמלא הארץ אותם.

וזה סוד העינויים שעברו במצרים. שזרקו כל הזכרים לנילוס הוא על פגם דור המבול שהיו חייבים בו ובנין ערי המסכנות על פגם המגדל וקושי החומר והלבנים היינו קוצר הרוח וקשיות הלב בהבנת הבורא מצד זקני העדה ושבת לוי שעסקו אז בעבודת ה' ויגעו ולא יכלו למצוא תרוצים ושבירת הקליפות המכסות על ההלכה בדרכי ה' היינו חומרות וקשיות, הוא על פגם הדעת. וראה והבן זוהר קדושת הרחמנות על נשמותינו אנו. כי הם זה אנחנו. ואנחנו בשרשנו רחוקים מכל חטא ועוון ולא שייך בנו שום חטא ועוון כי אנחנו נמשכים מדעת קדוש ונורא וקירבת ה' וידיעת ה' ורצונו ורחמנותו, וגורלנו וחינו וחומרנו המגושם וכלי עבודתנו בגלות גדול מאד זה כמעט ששת אלפים שנה. ואנחנו חיים בעבדות נוראה לאכזריות שעוד מולכת בדמינו ובנפשינו ואנחנו בעלי מחלוקת ושנאת חנם ורודפים את עצמינו מלהתקרב באמת לדעת האמת. ובכל זאת יש בנו נקודות טובות ואנחנו זרע קודש ושרשנו חזק ונצחי וה' יעזור לנו. רק צריך להכיר את עצמנו ובמה נוגענו מה חוליינו והיכן היא רפואתנו.

כי צריך מאד לדעת עוצם גדולת מצוות מילה שניתנה לאברהם אבינו וכוחה וניצחיותה. בהלכות הודאה ה'

הראשון. כי אחרי שאדם הראשון גורש מגן עדן נידון להיות בגלות גדול בנחל והיה עקוד שם בשלשלאות קוצים והיו שידות שולטות בו והוציא שם את כוחות פנימיות מוחו ונשמתו בלי שום כלי שנולד לקבל את האור ולקחו הקליפות את כל הטיפות הקדושות ועשו איתם מה שעשו. ואלה הנשמות שמלובשות בטיפות האלו הם יקרות מאד. כי יצאו מדעת אדם הראשון בחשק גדול, בכלל בלי קשר לצמצום האור בכלים. כי כך דרך הקליפות לחפש ולדרוש כמה שיותר ריבוי אור בלי קשר ליכולתו לשכון בכלים לגלות כבוד מלכותו. ולכן הנשמות האלו יצאו בהארה גדולה מאד מדעת אדם הראשון וניתפזרו ללא כל כלי לידיהם המטונפות של רברבי הקליפה.

ודעת אדם הראשון יש בה זכרון דבקות האדם בגן עדן לפני החטא והגירוש ויש בה הארת האהבה שבדעת שמלפני הבריאה, היינו הארת הטוב המובדל מן הרע. ואלה הם נשמות בני ישראל היקרות. וה' יתברך החזיר אותם בגילגול אחד בדור המבול וניתקנו קצת ועשו הרבה נזק וגרמו בעצמם למבול שהיה על ענין פגם הברית וגזל. כי הנשמות היקרות האלה ששרשם במקום זך כל כך היו מושפעות מדרך יציאתם שהיה בבחי' הפגם והגזל. ואח"כ גילגל אותם הבורא בדור נמרוד הנקרא דור הפלגה שהוא בבחי' מחלוקת על הבורא והיו שותפים לבניית המגדל. והאבות הקדושים התחילו לתקן כל אחד בבחינתו והשלים מעשה האבות

קשה מאד בפרט השלבים הגבוהים של המותר שיהיה באימה רתת וזיע ולא לשכוח את הבורא שם, אבל לזכות ל"ברית עלאה" שזה לא שייך כלל ובלי "ברית עלאה" גם "ברית תתאה" לא נשלמת באמת כראוי, לכן כולם ככולם מחויבים לרוץ ולחפש ולדרוש את רוחו הקדושה של צדיק האמת שהבטיח לתקן את הענין הזה אצל כל אחד ומי שנכנס בשמו וענינו יהיה לו בודאי סייעתא דשמיא גדולה רק שיציית בתמימות ובפשטות כראוי. וכבר יש ברוך ה', למי שרוצה באמת להתבונן בזה בעין האמת, הרבה דוגמאות חיות של שני הצדדים הן כאלה שהצדיק השיב אותם וברא בהם נפש חדשה וקדושה והן מהצד של החפצים להתעלות שזכו אפילו לענוה וכו' רק הבט בעין האמת ובנקודות הטובות ותראה את כוחו ורוחו של רבינו הקדוש פועלת בשטח.

וסיבב איתנו הבורא יתברך כבר המון סיבובים ונתן לנו את תורתו הקדושה המופלאה שכל המלאכים מקנאים אותנו עליה. ושלח לנו צדיקי אמת כמה פעמים לגלות לנו פנימיות התורה. ועדיין כח הקליפה שבלידתנו השרשית לא נכנע לגמרי. אבל ה' גומר תמיד. והבטיח כבר שכמו שהגשם מצמיח כך הדיבור שיצא מפיו על גאולתנו ילך ויעשה פעולתו. ושלח לנו ל"מכה בפטיש" של הכלים הקדושים, את רבינו הקדוש שלא בכדי התבטא בלשון "גמרתי ואגמור". ואמר את זה לפני הסתלקותו. לאמר, התקשרו בי בני

מבאר ומספר ר' נתן שרבינו הקדוש אמר לו, והוא ברור מופלא וחשוב, שכל ישראל שנימול יש לו קדושת הברית ויש לו בחי' צדיק. היינו שכל אחד צריך להוציא את קדושתו מכח אל הפועל ולקיים המצוות והתורה שנקראים גם כן ברית, (ותבין קדושת השבתות של השובבי"ם כי שבת נקראת ברית), ולגבות את השטר הקדוש שירשנו במצוות מילה. כי בטלנות והפקרות ובפרט בענין זה בעבודת ה', היא גם חלק מפגם הברית כידוע. רק שזה בפנימיות. אבל הפנימיות היא סימן על החולי ומי שלא יטפל בעצמו ה' ירחם עליו לאן זה מוביל. כי צרה ואבק עבירה יכולים לגרור מה שגוררים ומי שמזלזל בזהירות מסתכן בדבר שראוי לפחוד בו מאד. למי שאמונתו תקינה ואמיתית. אבל מצד שני אפילו מי שעבר ופגם, ה' ירחם ויציל, אם ישוב ויוציא מכח אל הפועל את קדושתו בתשובה ומעשים טובים, קדושת מילתו עומדת וניצבת לו ואין מה שיבטל אותה בכח ובשרש. רק שבאמת קשה מאד לשוב וצריך סייעתא דשמיא עצומה ומי שיש בידו להיזהר ולא נזהר לא תמיד יסייעו בידו.

אבל מי שרוצה ובא אל צדיק האמת שהבטיח שיכול לתקן את זה ונתן על זה תיקונים שכל אדם מישראל יכול לקיימם וכן מי שכבר מקודש והוציא קדושתו מכח אל הפועל רק רוצה להשלים את עצמו באמת, כי לזכות ל"ברית תתאה" היינו איסור והיתר של קדושת הברית יכולים להשיג וגם זה

בשר, הוא גם כח הצדיק בהתעוררות דעת עליון ברחמים, לתת לכל אחד את פרנסתו ואכילתו וחיותו ברחמים והשגחה משרש הדעת הנ"ל עד שיהיה מלובש במאכל בדיוק הארת הרצון הזקוקה לכל אחד ואחד גדול כקטון, כי ע"י האכילה נמשך הארת הרצון. נמצא שמכיון ששרש נפשותינו בדעת, והצדיק הוא בבחי' הדעת, כך כל תיקונינו הוא להכלל בדעת הצדיק תורתו והמשכת תיקוניו בעולם הזה וע"י זה נתקן הכל. ובפרט בדורותינו אנו בעקבתא דמשיחה, העקב שהכל עומד עליו והוא התיקון הסופי וכל הקומה מצפה עליו. ראה איזה זכות יש על כל עבודה קטנה ככל שתהיה בהתקשרות לשם וענין רבינו.

וזהו התיקון הראשון לכל הענין הזה של ה"שובבי"ם. לפני הצומות והתעניות שבדרך כלל לא זוכים לעמוד בהם. וגם אם זוכים, עדיין השק מלא חורים כמובא בתורה י' עיין שם. כי כל כוונת התענית היא הכנעה לבורא ולדעתו ולפעמים "הצלחה" כביכול בעבודת ה' הופכת להיפך מזה. כי צריך הכל להיות בהתקשרות לצדיק שזכה בעולם הזה להיות בן חורין באופן כזה שיכול להכנס במדינה המקולקלת ולא להתקלקל. ולהיפך, לתקן ולאמר מה יש לעשות עד שיתגלה הגנני שיודע את פעולת תפקידו לתקן הגן. וראה בזה בסיפור י"ג מהסיפורי מעשיות ביום השני בענין ה"בטלר" השני שתיקן את המדינה המקולקלת ומוכן שם לכל מחפש פשוט, שיש צדיקים גדולים, רק

ישראל ואני אגמור את תיקונכם בפלאי פלאות. רק תנו לי את ליבכם ואני אוליך אתכם בדרך של צדיקים מופלגים. והוא כתב עלינו בתורה ז' תנינא, שאנחנו נמשכים ממקום דק ורוחני מאד שאין שייך שם עוון כלל ואין אנו יכולים לסבול על עצמנו שום עוון. ולכן אנחנו צרכים קרבן התמיד בבוקר ובערב לכפר כל העוונות בכל יום. בין והבט גודל הרחמנות עלינו שאין לנו בית המקדש ואין קרבן. ועוד, כמו שכתב והתפלל ר' נתן בליקוטי תפילות ד' "אם ח"ו חטאתינו המרובים גרמו לעשות מסך המבדיל ביננו ובין הצדיקי אמת, שיהיו נעלמים ונסתרים מעינינו ח"ו, ואין אנו יכולים להוציא לאור תעלומות והסתרת צדיקי האמת, יהי רצון שאתה בעצמך וכו'" עיין שם.

ובביאור הליקוטים על תורה ז' תנינא הנ"ל באות ה' ובאות ס' מבאר שנשמות ישראל לקוחים מ"אין" היינו מרצונו יתברך בעצמו. ולכן לא שייך בהם עוון כי הם ממש רצונו ואיך שייך שיהיו היפך רצונו. רק שנאחו בהם רוח שטות. וכן מבאר שם שהצדיק המופלג שזוכה בכח המקיפים הקדושים שנכנסים בדעתו להיות נכלל מאד בדעת הבורא, לכן הוא כולל כל נשמות ישראל הנמשכים מן הדעת ויותר מכך, הצדיק גורם בהתכללותו בדעת הבורא, בריאת והתגלות נשמות ישראל מחדש על תיקוניהם ברחמים חדשים. ויותר מכך מבאר שם שמה שרבינו המשיל בתחילת התורה את הרחמנות לנתינת מאכל היינו לתת לתינוק חלב ולבוגר

ובקשה באופן כללי. וכאשר נקרא עליך שם הצדיק הוא ממשיך עליך בתוך תפילתך כיסופים גדולים והשתוקקות שלא כדרגתך וזכותך אלא בהלוואה פרטית מהמלוה הגדול הבעל תפילה המופלג הצדיק יסוד עולם שאתה קרוי על שמו. והכיסופים האלה צריך להוציא אותם בשפתיו הן בתפילה עצמה ובעיקר בהתבודדות. לאסוף את כל הכיסופים שנטע בכך הצדיק במשך היום ואם זכית גם במשך הלילה לאסוף אותם ולהרגיש אותם לחזור ולשחזר אותם בליבך ולהוציא אותם בפך ולעסוק בעסק הזה של כיסופים ושבח ותודה, ובבקשה החדשה היוצאת מהם, לפניו יתברך.

ובזה העסק אתה מחזיר את ההלוואה ואתה עושה חסד עם השכינה ואתה ממשיך עליך קדושת הברית יותר מכל תיקון אחר שכתוב בספרים לדורות שלפנינו. כי בזמן הזה זה התיקון. שיקרא עליך שם הצדיק ותלקוט את הכיסופים ותוציאם בפך בהשתוקקות בהכנעה ובאמונה. הצדיק בעצמו שאתה מקשר את עצמך אליו רבינו הקדוש יהיה איתך ויעזור לך. רק תתחיל. אפילו בהתחלה בלי לב. רק אמירה באמונה של שבח ותודה וכיסופים. ולפעמים שהרע מתגבר והסימן על זה, שאי אפשר לדבר שבח וכיסופים, כי איך יתכן שאיש ישראל שנמשך מהאהבה שבדעת ה' לא יוכל לשבח ולפאר ליוצרו אלא שהרוח שטות והרע התגבר עליו. היינו הכיסופים הרעים. כי "יש הבל הנעשה

כאשר הם מגיעים למדינה המקולקלת הם ניזוקים בעצמם וצרכים את הלחם והמים של הצדיק המופלג יסוד העולם. כמו שכתוב "יש צדיק או בד בצידקו" כי גם צדיקים גדולים יכולים לאבד את דעתם ולשכוח קצת כחוט השערה את הרחמנות האמיתית ומזה יונק הנחש וה' ירחם על מה שמתבלבלת הדרך ולאן מגיעה. וכבוד הצדיקים העובדי ה' במקומם מונח. ורבינו כבר ביאר בתורה ס"א שהאשמה היא במי שמסמיך אותם שלא כדין הם המה הגבאים האלימים והדוחפים ל"שם שמים" וה"תלמידים" שרודפים אחר דעת עצמם הפחותה. כידוע ומובן לכל פקוח עיניים פשוט. הצל עצמך וכנוס בספרי רבינו הקדוש, ותלמידו הישר, ורוה את נפשך מדעת הבורא והזכר לליבך אור שרש פנימיותך האמיתי השוכן בדעת הבורא יתברך שמו.

ועוד כותב ר' נתן בהלכות הודעה ה' על תורה ל"א. שע"י ששם הצדיק נקרא עליך נמשך עליך קדושת הצדיק. וע"י זה נמשך עליך כיסופים קדושים והשתוקקות ואהבה לה' יתברך. ומבואר בתורה ל"א עצמה באות ז' שעל זה נסדר סדר התפילות שתקנו חז"ל, סדר תיבות ודיבורים של שבח והשתוקקות. כי בתחילה כל אחד היה מוציא בשפתיו מה שהיה שייך לו כמבואר ברמב"ם בהלכות תפילה שכך היתה דרך התפילה וחז"ל ראו שיש ירידת הדורות ותיקנו דיבורי תפילה לכל אחד בכלליות. וזה הסדר נסדר על דרך כיסופים והשתוקקות ושבח

לקשר את עצמו ברבינו הקדוש שהבטיח ביד תלמידו שמי שיקרה על שמו ויעסוק בהמשכת ההבלים הטובים יזכה לכיסופים ואהבה לה' שזה עיקר קדושת הברית וזה עיקר התיקון. כי מצייר אותיות התורה לטובה ומתקן את כל הרעה. עיין שם הלכות הודאה ה' אות י"ב וכן באות ח' וי' מבאר שם איך נעשה בזה תיקון אדם הראשון וכו' וכו'.

ובאמת צריך להתקרב אל צדיק האמת כדי שיתקן את הכיסופים והתקוה שתהיה על דרך אמת לאמיתו ובאופן נצחי המיושב בבחינה יסודית קדושה לגמרי בהחלט. ולזה צריך צדיק אמת מופלג. ולזה נתן לנו הקב"ה מתנה שבת שמה ששכרה לא עביד לגילויי רק מדותיה ומצותיה. אבל תבין לבד את הרמז כמה וכמה שכר יש בה ומאיזה סוג. וראה, כי הבעל דבר שבכלליות נקרא פרעה על שם שיונק מהעורף של הקדושה, היינו כאשר אין הארת פנים מסיבת צורך יצירת הכלים ע"י אתערותא דלתתא ונחשך אור הקדושה, זה היונק הפרוע והרשע פנה בקריאה נרגשת ותקיפה אל המילדות הם בחי' הצדיקי אמת שמילדים את נפשות ישראל אל הזכרון האמיתי שבמהות שרשם שבשם ה'. אם בת החיו. היינו אם דעת של גלות ונשיה ושכחת השרש האמיתי, זה תחיו ביהודי. אבל בן, היינו זכרון ממש של השרש של שם ה', זה היאורה תשליכו. היאורה היינו ריבוי אור. עבודות שלא שייך ולא מועיל ויש בהם רק גאווה. והמילדות במצרים לא

על הארץ" כמובא שם בתורה ל"א, והוא רוח שטות ורוע לב. וזה נכנס ה' ירחם. והעצה היא להגביר ההבל הטוב בכח. היינו לצעוק ולזעוק לפניו יתברך כפשוטו. עיין שם בהלכות הודעה ה' אות א' וג'. פשוט לצעוק אליו בקול גדול וע"י זה יוצאים מהצרה. כי כך צעקו בני ישראל אל ה' במצרים על התגברות ההבל הרע והצרות היוצאים ממנו, וה' יתברך שלח להם גואל את משה. הוא הדעת כידוע.

כי כשאדם כוסף לקדושה וקורא לה ואפילו כשאינו לו מוחין ואין לו דיבורים אלא רק צעקות וזעקות מקירות ליבו והוא קורא לבורא שיושיע לו את יהדותו, כגודל קריאתו כך גם משמים נכספים אליו. וראה שם בהסבר של ר' נתן בסוף התורה. והוא עושה בזה צדקה עם השכינה שאין לה בגלותה אלא צעקתינו בהארת הצדיק. וזה שהביא שם בתורה ל"א רבינו, בסוף אות ב', דברי חז"ל, "יותר משעושה הבעל הבית עם העני עושה העני עם בעל הבית". כי הקב"ה רוצה להשפיע והצדיק האמת כבר זכה לעשירות גדולה ויכול להמשיך על כל אחד כיסופים והשתוקקות ואהבה לה' יתברך מלא חופניים. רק צריך מי שיבקש. והמבקש עושה צדקה עם בעל הבית עם הראש בית הוא הצדיק האמת שצריך אותך כדי להשפיע לך. וע"י זה נמתק הדין והשכינה הקדושה מקבלת חיות חדש מה' יתברך והכל בזכות פשפש קטן ומטונף שהתחיל מחדש הרגע, בעולם הזה המיושב מכל אמונה,

באמת לנצח. ושיהיה בדיבור את קדושת ההתקשרות בשכינה הקדושה בשם ה'. ולכן, את הכיסופים צריך לקבל מרבינו הקדוש שלא יהיה "דורש רעה תבואהו" אלא שיהיה מבקש על דרך האמת שנותן לו הצדיק במתנה. ולזה היה שוה כל היסורים של נשמות ישראל וכל הגילגולים והתלאות שלא נדע יותר מצרות, לקבל תורת אמת מצדיק האמת.

ובאמת צריך כל אחד לעסוק בתשובה על חטאיו ולהתוודות עליהם ופרט בענין הזה. וכן אם רואה שנעימות העולם מושלת בו ונפתח ליבו לשוב מזה אל האמת הנצחית ולהכניע את ההבל הרע שנעשה על הארץ, יש מקום להתענות ולהכניע את הנעימות החיצונית. ובאמת ראוי לעשות יגיעות גדולות ולסבול יסורים כדי לזכות לנעימות האמיתית. רק צריך שיהיה חשק אמיתי כפי המקום שלך והדרגה שלך. שהתקוה שלך תהיה להתקרב לבורא יתברך. ולא תקוה על איזה שטות נוספת של התאוות המדומינות שחוזרות בלבוש של עבודת ה'. כי כשהבעל דבר מתלבש בעבודת ה' כמו שאמר למילדות "את הבת תחיון" היינו הוא מתיר ומחיה ל"עובד" כל מיני סוג חיות, בסוף ר"ל מוצאים את עצמם חולקים על צדיק האמת.

ולפעמים מתבישים לחלוק עליו כי יש כבר הרבה שאוחזים ממנו, אז "רק" חולקים על הרוצים להתקרב עליו או שחולקים על מי שמפרש דבריו באמת, באופן של חיות והתחזקות בענינו.

נכנעו והודיעו לפרעה שבני ישראל חיות דקדושה אי אפשר "לעבוד אליהם" וזה הלימוד זכות של הצדיקים הרחמנים שבזכותו זכו ל"בתים" היינו שבקדושת התפילין של ישראל יכולים להאיר להם כל יום דעת ממקומם הרם והרחוק כל כך מהעולם הזה.

אבל צריך להזהר כי לא כל הדורות שוים ואפילו במצרים היו שלא הסכימו עם המילדות ונתפתו ללחישת פרעה.

וראה עוצם קדושת מרים הצדקת ותקותה האמיתית היסודית והניצחית. כי היא שכנעה את אביה לחזור לבית אמה. כמו שמבואר על הפסוק "וילך איש מבית לוי ויקח את בת לוי". כי ראתה בנבואה שיבוא גואל מזווג אביה ואימה. והנה ו"תצב אחותו מרחוק" והיא רואה איך שנזרק הגואל ליאור. ומבאר ר' נתן בעלים לתרופה שזה היה קדושתה ואמונתה בתקוה הטובה. שרמזה כאן התורה שראתה "מרחוק" היינו "מרחוק ה' נראה לי" שאף על פי שרחוק מאד מדעת אנוש שתתקיים ההבטחה והנבואה וכל שכן הבטחת הצדיק לאיש הפרטי, ולהיפך ה"מציאות" מראה אחרת לגמרי. אבדן וכליון. המשיכה מרים הצדיקה בדרך אברהם אבינו בעקידה "וירא את המקום מרחוק" על אף ציווי ה' לשחוט את יצחק לעולה, ראה את הבטחת ה' לבחי' "יעקב" בחי' "וישכב במקום ההוא" וראה את "המקום" הזה של יעקב אע"פ שהוא רחוק מאד מדעת אנוש. רק צריך שהדיבור יהיה דיבור אמת נקי לגמרי שאפשר לסמוך עליו

העליון". והוא בחי' בינה. היינו התבוננות אמת בכבוד ה' של הנשמות הנמשכות מנועם העליון. וכבוד ה' התגלה בבריאה בעשר מאמרות ובהם הליביש את כבודו ואת יראתו. ובמצרים הכה עשר מכות שנמשכים מאלה העשר מאמרות כדי לגלות את כבודו ואת מלכותו שבכל משלה אפילו בכבוד השפחה. אבל לבני ישראל גילה את עשר הדברות שהם קדושת כבודו שבמאמרות, בקולות ברקים ושופר חזק היינו "נעימות בימינך נצח".

והכלל שצריך להתגלות צדיק מופלג מאד שיש בו קדושה מופלאה ביותר שיכול לצייר את אותיות התורה בכיסופים והשתוקקות אהבה בנעימים עצומים ונוראים וכל זה כדי שיצטיירו אותיות התורה לטובה ולברכה באופן שיוכלו עם ישראל הקדוש לקבלם בליבם ולהתקן ולהתנקות ולכפר ולשוב ולקרוב אל הבורא יתברך שמו. והבורא לא נתן ביד האבות את התורה ולא ביד יוסף הצדיק אלא המתין לנשמת משה להוציעה בעתו ובזמנו מנועם העליון ובקדושתה לצייר התורה לתחתונים שיתעלו באמת ולעליונים שיכירו כבודו שבמלכות באמת. ואע"פ כן משה לא זכה להכניס את בני ישראל לארץ.

וכשראה שכך נגזר ואין לשנות ביקש מה' פתרון לבעיה החמורה כל כך כי ארץ ישראל נקנית ע"י קדושת הברית ומי יצייר לישראל כיסופים קדושים הנמשכים מהתכללות בשם הצדיק אם לא משה בעצמו. וענה לו ה' שיסמוך את יהושוע. היינו שרש

ואומרים שאין ראוי לו לפרש וכו'. והכלל, שכל מחלוקת על איש ישראל באשר הוא אפילו פגום ומושחת, ברגע שרוצה להתקרב לצדיק האמת ולשוב בתשובה וכן כל אדם מישראל שרוצה להתחזק בעבודת ה', כל החולק עליו חולק על הבורא בעצמו. ויש טינה בליבו על הבורא רק שמתבייש לדבר מפורשות. כי ישקול כל אחד את האמת בליבו מה הוא מציע והאם מה שהוא מציע עזר לו לצאת מרוע פרעה ולהתנקות באמת ולהשתוקק לה'. לותר על נעימות העולם הזה בגוף ממון וכבוד וקבלת היסורים באהבה. ואם לא אז שיואיל לשתוק ויתן לרבינו הקדוש לטפל בנשמות ישראל היקרים אבני קודש המשתפכים בראש כל חוצות, הנכספים על תיקונם הנצחי בהארת קול התור הנשמע בליבם. אפילו שהם חיצונית נראים כמו שהם נראים ואפילו שנראה לעיני בשר שהתנהגותם מעידה אחרת מכוונתם.

ובאמת ראוי לסבול הכל כדי להתקרב אל צדיק האמת. את כל המחלוקת ואת כל היסורים ר"ל שלא נדע מצרות. כי יש נעימות בתורה והעיקר הוא להרגיש את הנעימות שבתורה. כך כתב רבינו בסוף תורה ע"א תנינא, כי "דרכיה דרכי נועם". ומי שזוכה להרגיש את נעימותה היינו את אור וניגון הצדיק שמתלבש בה, נכנס בקדושת ארץ ישראל בקדושת שם ה' בכבוד ה' ואין בו מחלוקת רק שלום וברכה שמחה תקוה השקט ובטח. כי כל לידת הנשמות הוא מ"נועם

אותם בהארטנו הקדושה של רבו), תורתו בליקוטי הלכות ותפילתו בליקוטי תפילות אבל הדרך להתקשרות ברבינו הקדוש ושיקרא שמו עליך ממש, זה הוא ביאר וכתב לבנו חביבו ב"עלים לתרופה".

וכל הרוצה לכנוס בשם רבינו ראוי לו ללמוד ולשנות הספר הקדוש והנורא הזה בכל יום ויום וידריך אותו להיות נקרא עליו שם "ברסלב" שפעם בדורות קודמים היו נזהרים מאד מלאמר על עצמם כך מפאת גודל ההרגש שהיה להם בהתקשרות. אבל בדורנו אנו צרכים וצרכים אנו לקרות לעצמנו ברסלבר'ס אפילו שאין פנינו יפות כלל וה' יהיה בעזרנו שיקרא עלינו באמת שם הצדיק האמת וימשוך עלינו קדושת שם ה' ונהיה עדות לישראל כמו "שבטי יה עדות לישראל להודות לשם ה'" היינו על ידי שבח והודעה וכיסופים מאירה העדות לכל ישראל ותאיר השמש של שבת שהיא צדקה לעניים שצדקה ומרפא בכנפיה וישית ה' אויבינו לרגלינו ותהיה החמה כחום היום ולא יכנף עוד מורינו ב"ב אמן ואמן.

הסמיכה האמיתית שבתורה. וגילה לו ה' יתברך שעל ידי התכללות התלמיד ברב, אע"פ שלתלמיד אין את עצמת וכח קדושת הרב, יכול להמשך עליו קדושת ה"ברית עלאה" של הרב עד שיהיה על ידי זה שלם בקדושת הברית עילא ותתא, ואפילו בבחי' "פי שניים" יותר מרבו בכח רבו, כי שרבו יגלה כל קדושתו זה בחי' ריבוי אור. וכשהתלמיד מגלה אז מתגלה ההתכללות והביטול והוא הדרך הישרה והתמימה שרוצה בה הבורא להנחיל לנו את הארץ.

ולענינו בדורות האלה. אחר שנתגלתה קדושת רבינו הקדוש שהוא סוד ופלא שמשיח יאמר עליו ביאורים ותורות וניגונים, כפי שהודיע לנו רבינו בחיי מוהר"ן על עצמו וענינו. לקבל את אורו וללמוד איך יקרא שמו עליך בפרטיות ולזכות לכח הכיסופים וקדושת הברית שבשמו, צריך את קדושת התלמיד. והתלמיד הוא מורנו ורבינו ר' נתן. וכתב שלשה חיבורים מופלאים משל עצמו כביכול. (כי הוא קרא להם בעצמו ירושה שיש לנו מרבינו ומובן מדבריו שהתכוון שכתב